

ذوق عسیله

چشیدن لذت آمیزش را ذوق عَسِیْلَه گویند. عنوان یاد شده در باب **طلاق** به کار رفته است.

فهرست مندرجات

- ۱ - ذوق عسیله در لغت و اصطلاح
- ۲ - شرط تحقق ذوق عسیله
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

ذوق عسیله در لغت و اصطلاح

عنوان یاد شده از **روایات** مربوط به حلال شدن **زن سه طلاقه** بر **شوهر** اوّل گرفته شده است. «عَسِیْلَه» تصغیر «عَسَلَه» به معنای نکه‌ای از **عسل** است. بسیاری از لغویان و فقها تعبیر یاد شده را **کنایه** از چشیدن لذت **آمیزش** دانسته‌اند. برخی نیز عسیله را به **نطفه** معنا کرده و تعبیر را کنایه از چشیدن لذت **انزال** دانسته‌اند.
[۱] لسان العرب، واژه «عسل» ج ۱۱، ص ۴۴۴.
[۲] مجمع البحرین، واژه «عسل» ج ۳، ص ۱۸۱.

شرط تحقق ذوق عسیله

نزدیکی کردن **مُحَلَّل** با **زن سه طلاقه** در **قُبُل** به اندازه **ختنه‌گاه** شرط حلال شدن **زن بر شوهر اوّل** است و آمیزش در **دُبُر** یا کمتر از ختنه‌گاه در قُبُل کفایت نمی‌کند. برخی در تحقق «ذوق عسیله» به **دخول** به اندازه **ختنه‌گاه**- بویژه اگر عنوان یاد شده کنایه از چشیدن لذت **انزال** باشد- **خداشه** کرده‌اند.
[۳] العروة الوثقی ج ۵، ص ۴۹۷.
[۴] ریاض المسائل ج ۱۱، ص ۱۰۱-۱۰۲.
[۵] جواهر الکلام ج ۳۲، ص ۱۶۰-۱۶۱.
[۶] جامع المدارک ج ۴، ص ۵۳۵.

پانویس

۱. ↑ لسان العرب، واژه «عسل» ج ۱۱، ص ۴۴۴.
۲. ↑ مجمع البحرین، واژه «عسل» ج ۳، ص ۱۸۱.
۳. ↑ العروة الوثقی ج ۵، ص ۴۹۷.
۴. ↑ ریاض المسائل ج ۱۱، ص ۱۰۱-۱۰۲.
۵. ↑ جواهر الکلام ج ۳۲، ص ۱۶۰-۱۶۱.
۶. ↑ جامع المدارک ج ۴، ص ۵۳۵.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت، ج ۲، ص ۷۱۵.